

а приѣмѣть отъ разны мѣста стоки и да испращать. Гърговескы-ты имъ градове были повечето по брѣгове-ты на Волгѣ. Отъ тѣхъ най-главенъ е былъ гр. *Бѣл-гаръ*, столица на Великѣ Българинѣ; въ него сѣ жи-вѣли Българескы-ти Господаре, кои-то ся наричали и Самодържци.

Когато Христово-то ученіе захванѣло да ся про-повѣда и разсѣва по оныя мѣста, то между другы-ты народы и Българе-ти были пріяли Христіанскѣ-тѣ вѣрѣ; нѣ зашто тои испослѣ спорядѣ търговетво-то си влѣзли въ по-тѣсно сношеніе съ Мюсюманы-ты, то мнозина отъ тѣхъ, както казвать, пріяли и тѣхнѣ-тѣ вѣрѣ, а именно въ 922 г., на най-сѣтнѣ и сами-ти имъ повелителе припознали Мохамеданство-то.)

Отъ Господары-ты, що владѣли въ Голѣмѣ Бъл-гаринѣ, спомянувать ся: *Силка*, кой-то е повечето усилил и прославилъ Българеско-то Господарство; той пръвъ ся спріятелилъ съ Мюсюманы-ты. Подиръ него стѣпилъ на прѣстола сынъ му *Алмасъ*, въ врѣ-мя на когото Българе-ти ся помюсюманили. Послѣ дохождатъ владѣтели: *Ахмедъ*, *Талебъ* и *Муменъ*. Въ царуване-то на послѣнія Руси-ти пръвъ пѣтъ зели да мыслятъ за прѣвземаніе Българеско-то Господар-ство. Русскый Князь, *Владимиръ Великый*, като имаше на помощь Турцы-ты, проводи голѣмѣ вой-скѣ съ войводѣ *Добрина*, кой-то ненадѣйно нападна на Българескѣ-тѣ войскѣ, що бѣше по прѣдѣлы-ты и ѣ побѣди. Слѣдъ тоя бой станѣло миръ, и Българе-ти ся заклиа, казвать, тѣй: »Когато, камѣкъ-тѣ хване да плува, а хмель-тѣ да потѣя, тогази щемъ разва-